

[Erik Eriksen.]

denne anden Behandling af dette Lovforslag maa konstatere, at den socialdemokratiske Regering stadig lever i den Opfattelse, at det skulde være ad de Veje, Forslaget her anviser, at vi effektivt skulde være i Stand til at bekæmpe Arbejdsløsheden. Det er den meget store Vildfarelse, som Oppositionen — og det vil i det foreliggende Tilfælde sige Venstre — maa nøjes med at tage til Efterretning; saa maa man i øvrigt haabe paa, at Befolkningstallet efterhaanden faar Øjnene op for, at Regeringens og dens Partier er inde i en Blindgade, for det er den store Mærkelægning af Arbejdsløshedsproblemet, de har fortsat. Forslaget har ikke noget med en virkelig rational Bekæmpelse af Arbejdsløsheden at gøre, selv om dette ikke aabent erkendes fra alle Sider. Mit Parti har derfor maattet anlægge det Syn paa Lovforslaget, at det er et Forsøg paa at raade Bod paa en af de Synder, det herskende erhvervpolitiske System efterhaanden har faaet paa Samvittigheden. I dette Tilfælde er det Arbejdsløsheden, det gælder at mildne, og jeg vil understrege, at stærkere end noget andet Parti maa vi være og er Modstandere af den nuværende Kurs. Men vi har ikke hidtil haft den fornødne Tilslutning til at kunne faa noget ændret herved, og derfor erkender vi, at et Forslag som dette er en sørgelig, men naturlig Konsekvens af den Politik, der føres; derfor er vi gaaet ind paa Tanken om disse Foranstaltninger, derfor har vi stillet vore Ændringsforslag, og vi mener, at hvis disse saglige og principielle Ændringer blev foretaget, vilde vi ogsaa kunne forsvare at støtte en Lovgivning paa dette Omraade. Helt anderledes stiller det sig, hvis alle disse Ændringsforslag skal forkastes. Det faar vi se. Jeg skal i hvert Fald slutte med at anbefale, at man stemmer for de af Venstremindretallet stillede Ændringsforslag.

Boeck-Hansen: Jeg vil gerne straks begynde med at beklage, at det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen ikke var helt tilfreds med den Betænkning, vi var kommet med fra de konservative Udvalgsmedlemmers Side; naar vi har kritiseret Ministeriets Erhvervspolitik, er vi vist alligevel i fuldkommen Overensstemmelse med Venstre. Men naar vi er gaaet med til dette Forslag, saa er det for at bøde paa denne Erhvervspolitikens triste Følger over for de langvarigt arbejdsløse og ikke mindst over for de unge arbejdsløse. Det er derfor og udelukkende derfor, at vi er gaaet med dertil,

men vi kan understrege, at det kun er en lille, en meget lille Hjælp, der herved gives de arbejdsløses store Flok.

Da man i sin Tid gik med til Loven om at anvende 30 Mill. Kr. til at skaffe de arbejdsløse Hjælp og Arbejde, vakte dette utvivlsomt store Forventninger i de arbejdsløses Hær, og ganske særligt har de langvarigt arbejdsløse sikkert troet, at nu omsider skulde det lykkes dem at faa Arbejde, men desværre viste det sig jo ret hurtigt, at Loven blev en Skuffelse, og i det forløbne Finansaar er kun 10 pCt. af Pengene kommet til Udbetaling. Vi fik saaledes sørgeligt Ret i vor Spaadom om, at disse 30 Mill. Kr. kun var stillet op paa Papiret. Det var et trist Blændværk, og det kunde ikke blive andet, man kunde ikke faa anvendt disse Penge saa hurtigt. Nu mener man imidlertid, at man er bedre forberedt, og at man kan faa anvendt adskilligt flere Penge, end der blev anvendt i Fjor. Ja, naar man har sine Forberedelser i Orden, kan det jo gøres, men det er meget ofte saadan, at det er lettere at skaffe Penge, navnlig da, naar man har Magt dertil, end at bruge Penge paa rigtig Maade. Det kan være ganske vanskeligt at bruge Penge paa rigtig Maade, naar Forudsætningerne og Forberedelserne ikke er i Orden. Og man kan forstaa, at det her maatte være længe, naar man ved, at det først var i Efteraaret, man engagerede den tekniske Hjælp, som nu findes i Socialministeriet; saa maatte det være længe, før der rigtig kom Gang i Foretagendet. Vi har raadet til, at man satte Fart i Forarbejderne, og naar vi nu gaar med til det foreliggende Lovforslag, maa det haabes, at den højtærede Socialminister vil sætte ind paa, at Forberedelserne bliver gjort i rette Tid, og ikke mindst at man sikrer sig saa megen Sagskundskab ikke alene inde i Ministeriet, men ogsaa ved Tilsynet med de store Arbejder; saa man kan se, at det Arbejde, der udføres, virkelig er et godt Arbejde, og at det er udført i et Land, hvor den tekniske Sagskundskab staar saa højt, som den gør her.

Der bliver altsaa Tale om, at ca. 27 Mill. Kr. af de 30 Mill. Kr., der blev bevilget i Fjor, kommer til Anvendelse i Aar, og da der efter § 15 kan anvendes andre 10 Mill. Kr., skulde der altsaa være ikke mindre end 37 Mill. Kr. til Raadighed. Skal jeg sige min Mening om dette, er det den, at der ikke vil blive Brug for flere Penge i de tre Aar, gennem hvilke Arbejdet kommer til at løbe. Jeg tror ikke, der bliver Brug for at bevilge flere Penge paa Finansloven; det vil sikkert blive vanskeligt nok at faa anvendt